

betydeligere Forandring med Hensyn til § 4, end skeet er. Da imidlertid Skovfogdernes Antal er blevet endeel forøget, skal jeg dog ikke stemme mod Forslaget, skjøndt jeg har nogen Betænkelighed ved at gaae ind paa den Bestemmelse, hvorefter der kan antages indtil 120 Ledevogtere eller Hegnsmand, da det, efter hvad der er fremkommet, ikke er mig ganske klart, hvorfor et saa betydeligt Antal af disse Personer skal have.

**Kirk:** Ja, det er vistnok, som den ærede sidste Taler ansatte, betænkeligt nok at gaae ind derpaa med Hensyn til Ledevogternes Antal, dersom der ikke havde staaet indtil 120 Ledevogtere eller Hegnsmand, og dersom det ikke i en senere Paragraph, § 18, havde været bestemt, at der ikke maatte opføres flere end 10 nye Skovløber- eller Ledevogterhuse, og at det ikke, som det forrige Gang blev forklaret, skulde være aarligt. Men jeg troer, at Regeringen ikke vil ansætte flere af denne Slags Bestillingsmand end høist nødvendigt, især i Leshed nu da Skovfogdernes Antal vil vedblive som hidtil at være næsten det samme, og da de øvrige underordnede Besejtere ogsaa ville vedblive i deres forskellige Stillinger og deres Boliger jo alt ere tilstede. Hvad der nærmest har været Anledning til, at man har villet have et forøget Antal af disse Bestillingsmand, var, at Domainedirecteuren i det Møde, vi havde med ham, erklærede, at der var en almindelig Mangel paa faste Skovarbejdere, og, naar disse kunde faaes paa saa rimelige Bilskaar, og man derved tillige kunde vinde et Slags Tilsynsmænd i Skovene, fandt Udvalget ikke nogen videre Betænkelighed ved at gaae ind derpaa, naar kun det lille Ord „indtil“ kom til at staa saavel foran den ene som den anden Klasse.

Da Ingen videre ønskede Ordet, gif man over til Afstemning, hvorved:

Forslag af Udvalget ad § 4:

Denne § affattes saaledes:

„Under Skovriderne ansættes indtil 70 Skovfogder, indtil 130 Skovløbere og indtil 120 Ledevogtere eller Hegnsmand.“

vedtoges med 29 Stemmer mod 3.

Man gif derpaa over til Discussionen af det til § 5 stillede Endringsforslag, i hvilken Anledning Formanden bemærkede, at det indeholdt 2 forskellige Forslag, der hvert for sig vilde komme under Afstemning.

**Ordføreren:** Nærværende Forslag indeholder, som af den høitærede Formand ansøgt, to forskellige Forslag. Det første er foranlediget ved en Uttring af den ærede 4de Landstingsmand for 1ste Valgfreds (Wlechingberg), idet han med Hensyn til det Ord „betros“ — hvad Udvalget ogsaa er gaaet ind paa — bemærkede, at det kunde synes at tyde paa en Misforstaaelse; man har derfor meent, at det vilde være heldigt at omredigere det og forandre det til „overdrages“. Den anden Forandring, man har tilladt sig at foreslaae, er i 2den Passus af bemeldte § 5, hvor der med bestemte Ord staaer: „Skovkassererforretningerne maae ikke forenes med nogen anden Forstbetjening“. Da det nemlig virkelig er saa, at den Forandring, man vil indføre ved at ansætte Skovkasserere for Fremtiden, umulig lader sig uden videre sætte i værk fra 1ste April næste Aar, som en følgende Paragraph anfører ganske bestemt, har man paa givne Anledning fra den ærede 1ste Landstingsmand for 5te Valgfreds (Stampe) tilladt sig at foreslaae den Omfrytning: „Hvor Skovkasserere ere eller blive ansatte maa ingen Kassererforretning overdrages Forstbetjentene“. Derved har man troet at være kommen ud over dette Spørgsmaal paa en Maade, som er tilfredsstillende i alle Henseender.

Da Ingen videre ønskede at ytre sig, gif man over til Afstemning, hvorved

1) Udvalgets Forslag ad § 5:

I anden Linie af første Passus forandres Ordet „betros“ til „overdrages“.

vedtoges eenstemmigt med 30 Stemmer, og

2) Udvalgets Forslag:

At de 2de første Linier af 2den Passus til Ordet „Forstbetjening“ forandres til:

„Hvor Skovkasserere ere eller blive ansatte, maa ingen Kassererforretning overdrages Forstbetjentene.“

vedtoges med 30 Stemmer mod 2.